

Maa

Tansania

Hae

Maa: Tansania

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 12.03.2018 – 30.07.2018

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 12.03.2018 – 30.07.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Hakuprosessi Tansaniaan oli yllättävän helppo. Itse hakeminen vaati motivaatiokirjeen, jotta tuli valituksi Tampereen yliopiston puolesta Tansaniaan opiskelemaan. Valinnan jälkeen muutamaa kuukautta ennen vaihto-opiskelun alkua täytin vielä muutamia lomakkeita, jotka lähetettiin Tansaniaan yliopistolle. Lomakkeet olivat käytännössä samoja, joilla paikalliset opiskelijat hakevat yliopistoon, joten oli luonnollista, että suomalaisilta vaihto-opiskelijoilta vaadittiin vain osia pyydetyistä tiedoista. Motivaatiokirjeeseen ja lomakkeeseen merkittiin myös kurssitoiveita sen hetkisen tai edellisen opetusohjelman mukaan. Hakuprosessiin tarvittiin englanninkielinen CV ja passikuva sekä muutaman paperin täyttäminen. Erittäin vähätöinen valmistautuminen siis.

En osannut juuri sanaakaan swahilia vaihtoon lähtiessäni. Olin lukenut Tansaniasta muutamasta oppaasta, joten tiesin perusteet maasta. Muuten olin edellisten matkakertomuksien ja aikaisempien vaihtareiden kokemuksen varassa. Valmistelussa kaikki sujui kuitenkin hienosti. Ainoa epäilyksen aihe oli se, että hyväksyminen paikallisen yliopiston puolesta vaihtoon tuli todella myöhään. Samalla varmistui myös koulun alkamispäivä. Tämä tarkoitti sitä, että lennot kohteeseen joutui ostamaan tietämättä varmuudella koska koulu Mwanzassa alkaa.

Mwanzassa ei ollut minkäänlaista tutortoimintaa. Yliopistossa on yksi yhteyshenkilö, joka tarpeen vaatiessa auttoi järjestelyissä. Tämä loi haastetta vaihdon alkuun, koska opiskelijan on käytännössä otettava selville kaikki opiskeluun liittyvä itse ja se tuntuikin hieman turhautavalta ajoittain. Koko yliopistossa oli vain yksi vaihto-opiskelija itseni lisäksi ja hänkin tuli Suomesta Tampereen yliopistosta.

Kielikurssille en osallistunut. Maksoimme kuitenkin paikalliselle kieltenopiskelijalle siitä, että hän opettaisi meille swahilia. Tämä kokeilu kesti vain muutaman kerran. Koimme sen liian kalliiksi siihen nähden, miten tehokasta opiskelu "tunneilla" oli. Swahilia kuitenkin oppi

jokapäiväisessä arjessa. Opin hyvin nopeasti perustervehdykset ja muut swahilin alkeet. Syvempi swahilin oppiminen olisi kuitenkin vaatinut määrätietoista ja pitkäjänteistä opiskelua.

Mwanzassa koko vaihdon ajan asuin yliopiston asuntolassa. Asuntola oli lähinnä tarkoitettu vieraileville professoreille ja ulkomaisille vieraille. Asuntola oli siisti ja sen hintaan kuului aamupala, lounas ja päivällinen. Hintaa asumiselle kertyi 8 dollaria yöltä. Koulun asuntolassa asuminen oli helppoa ruokailujen suhteen. Koskaan ei itse tarvinnut miettiä ruoanlaittoa tai muuta vastaavaa. Tämä myös aiheutti sen, että olin myös riippuvainen siitä, että asuntolalla piti olla tiettyihin kellonaikoihin, mikäli halusin siellä ruokailla.

Asuntola oli rauhallinen ja sitä vartioi useat vartijat. Vartijat kulkivat ympäri asuntolaa yöaikaan ja vahtivat sen portteja. En kokenut missään vaiheessa asuntolaa turvattomaksi. Asuntolassa ei asunut ollenkaan paikallisia opiskelijoita sen hintatasosta johtuen. Saapuessamme Mwanzaan olimme sopineet yliopiston yhteyshenkilön kanssa, että hän ilmoittaa asuntolan henkilökunnalle tulostamme. Yhteyshenkilö oli tämän lisäksi järjestänyt meille taksikyydin lentokentältä yliopistolle.

Olin ilmoittautunut Bachelor of Business Administration- kursseille Saut:iin. Lopullisia kurssi-ilmoittautumisia paikan päällä tehdessäni kävi kuitenkin ilmi, että yksiäkään näistä kursseista, joita olin suunnitellut tekeväni ei järjestetä. Tämän tiedon sain siis muutamaa päivää ennen kurssien alkamista, kun olin sen itse todennut. Kursseja ei vain löytynyt mistään. Tämän jälkeen vaihdoin MBA-maisteriohjelmaan. Vaihdos ei näyttänyt tuottavan juuri kellekään ongelmia ja muodollisista ilmoittautumisista huolimatta ketään ei juuri kiinnostanut, millä kursseilla olen. MBA-ohjelmassa opiskeleminen oli haaste itselleni, koska Suomessa en ole opiskellut kaupallista alaa. Olen hallintotieteiden opiskelija Suomessa ja esimerkiksi laskentatoimen kurssit maisteritasolla olivat vaikeita itselleni. Tämän lisäksi tansaniaiset tavat tehdä kvantitatiivista tutkimusta poikkesivat huomattavan paljon suomalaisista tavoista. Tämän takia olisin mielelläni tehnyt kandidaiheen opintoja Tansaniassa.

Osallistuin viiden maisterikurssin luentoihin, jonka jälkeen jätin niistä neljä kesken. Tein business research methods- kurssin, jolla käsiteltiin käytännössä kvalitatiivisen tutkimuksen tekemisen tapoja kevyellä kauppatieteellisellä aspektilla. Kurssi oli sinänsä hyvä. Se perustui luentoihin ja koko ryhmän tekemään projektiin. Projekti oli itsessään vaikeaselkoinen eikä opettaja antanut selkeitä ohjeita missään vaiheessa. Ohjeet vaihtuivat jatkuvasti ja kurssin punainen lanka oli enemmän tai vähemmän hämäränpeitossa koko ajan. Kurssin luennoilta sain kuitenkin varmuutta ja tietoa, mitä kvalitatiivisessa tutkimuksessa tulee ottaa huomioon. Tämän lisäksi sovin tiedekunnan johtajan kanssa tekeväni itsenäisen työn. Itsenäinen työ oli artikkeleiden tutkimista ja niiden pohjalta tein ehdotelman siitä, miten turismiopiskelijat voisivat valmistuessaan saada paremmin töitä. Tämän lisäksi tein muutaman verkkokurssin Tampereen yliopistoon. Käytännössä siis opiskeluni Saut:ssa oli erittäin itsenäistä. Tein paljon kirjoitelmia ja muita itsenäisiä tehtäviä. Kävin kuitenkin etenkin tenttiviikkojen lähestyessä paljon keskustelua kurssien aiheista opiskelukavereitteni kanssa. Kursseilla turhauttavinta oli se, että opettajat saattoivat ilman minkäänlaista tietoa olla saapumatta paikalle. Tätä tapahtui varsinkin kurssien alkuvaiheessa.

Opiskelu kursseilla tapahtui englanniksi. Opettajani oli amerikkalainen, joten kieli pysyi koko ajan englantina. Kurssin Whatsapp-ryhmä toimii pääsääntöisenä tiedotuskanavana kurssin opiskelijoille. Kurssin vastuopiskelija tiedottaa ryhmään esimerkiksi tapahtuneista

muutoksista. Muutamia kertoja jouduin itse ottamaan selvää vastuupiskelijalta muutoksista, koska pääasiassa ryhmässä käyttökielenä on swahili.

Vapaa-aika Mwanzassa sisälsi kavereiden näkemistä kampusalueella ja joskus viikonloppuisin heidän perheiden luona vierailua. Tansaniassa on paljon tekemistä turisteille. Itse kiipesin Kilimanjarolle ja kävin safarilla sekä Sansibarilla. Tämän lisäksi keskustasta löytyy hyvä mutta yllättävän kallis kuntosali (n. 50 euroa kuussa.) Keskustaan on helppo mennä viettämään aikaa paikallisliikenteellä, koska yliopisto sijaitsee linjan päätepysäkillä ja keskusta linjan toisen pään päätepysäkillä. Yliopiston lähialueilta löytyy paljon kuppiloita, joissa voi käydä katsomassa esimerkiksi jalkapalloa.

Vaihto kokemuksena oli erittäin antoisa. Opintojen puolesta en saanut turhan paljoa irti mutta opin paljon itsestäni. Yliopiston byrokratian edessä taistellessa oppii kärsivällisyyttä. Esimerkiksi asuntolan maksukuviot vaihdon päätyttyä piti hoitaa parin viikon aikana jatkuvien väärinkäsityksien ja puutteellisen ohjeistuksen takia. Lopulta noin kolme viikkoa Suomeen tulon jälkeen asiat olivat selvillä. Tansaniaa voin suositella vaihtokohteena, jos on valmis ottamaan riskin opetuksen vaihtelevasta tasosta ja on kykeneväinen sopeutumaan erilaiseen kulttuuriin.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 12.03.2018 – 24.07.2018

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 12.03.2018 – 24.07.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Tuuli Lindroos

Kevätlukukausi 2018

St. Augustine University of Tanzania, Tansania

Kahdenvälinen vaihto-ohjelma

Sain tiedon vaihto-opiskelupaikastani Tansaniassa noin vuosi ennen varsinaisen vaihtojaksoni alkua, joten aikaa matkajärjestelyihin oli runsaasti. Virallinen vahvistus kohdemaan yliopistosta tuli myöhään loppusyksystä, joten ensimmäiset järjestelyni liittyivät lähinnä rokotusten selvittämiseen ja lentolippujen ostamiseen. Alkusuksystä varasin ajan YTHS:ltä, jossa kartoitimme tarvittavat rokotteet ja malarialääkityksen. Tämä kannattaa tehdä hyvissä ajoin, jotta välttyy turhalta stressiltä ja ehtii kokeilemaan itselle sopivan malarialääkityksen ennen kohdemaahan lähtemistä. Kohdeyliopiston vaihtoa koordinoiva henkilö oli sähköpostitse yhteydessä ennen vaihtoa, ja häneen kannattaa ottaa rohkeasti yhteyttä, jos on jotain kysyttävää. Otin itselleni myös erillisen matkavakuutuksen vaihtoni ajaksi. Kohdeyliopistossa virallinen opetuskieli on englanti, joten opiskelu sujui kyseisellä kielellä

ongelmitta. Tansanian toinen virallinen kieli on swahili, jonka opettelusta on hyötyä erityisesti koulun ulkopuolisessa toiminnassa. Yliopistoon ilmoittautumisen yhteydessä täytetään lomake, jossa valitaan tiedekunnat, joista haluaa opiskella kursseja. Paikanpäällä tehdään vielä toinen ilmoittautuminen, ja vasta keväällä minulle selvisi mitä kursseja ylipäätään järjestetään.

Kohdeyliopistossa ei ollut minun ja toisen Tampereen yliopistosta vaihtoon lähtevän lisäksi muita vaihto-opiskelijoita. Toisinaan yliopistoon hyväksytään myös saksalaisia vaihto-opiskelijoita. Yliopisto ei järjestänyt vaihto-opiskelijoille tuutoritoimintaa, joten vaihtoamme koordinoiva henkilö oli tärkein yhteyshenkilö, jonka puoleen käännyin käytännössä kaikissa kysymyksissä. Vaihtoni alussa opiskelin swahilia paikallisen yliopisto-opiskelijan kanssa, jotta opin kielen alkeet, mutta pääosin vaihtoni sujui hyvin myös englannin kielellä.

Kevätlukukausi on maaliskuusta heinäkuuhun, mutta itse halusin matkustaa ennen opiskelujen alkua, joten lähdin Tansaniaan jo helmikuun alussa. Maahan saapuessa vaaditaan viisumi sekä keltakuumerokotuksen todistus. Viisumin saa lentokentältä ja siihen kannattaa varata tasaraha dollareina. Tansanian shillinki on suljettu valuutta, joten sitä ei saa vaihdettua etukäteen. Itse varasin alun matkusteluun dollareita, jotka käyvät lähes joka paikassa maksuvälineenä. Paikallista valuuttaa sai helposti nostettua myös automaateista. Tulostin itselleni myös reseptit rokotteista ja lääkkeitä, joita otin mukaan. Yleisesti ottaen byrokratia on Tansaniassa hidasta ja asioiminen eri virastoissa vaatii kärsivällisyyttä.

Yliopisto järjesti kyydin Mwanzan lentokentältä asuntolalle, joka sijaitsee yliopiston kampuksella. Asuin vaihtoni ajan yliopiston asuntolalla, ja asumiseen kuului aamiainen, lounas sekä illallinen. Asuminen ja yleinen hintataso on Tansaniassa Suomeen verrattuna edullinen. Asuminen maksoi 8 dollaria yöltä, ja tähän sisältyi ruoat sekä viikoittainen siivous. Itse olin tyytyväinen asuntolan huoneeseen, jossa oli oma kylpyhuone, perustason huonekalut sekä hyttysverkko. Tansaniassa sähkö- ja vesikatkokset ovat yleisiä, joten mukaan kannattaa varata taskulamppuja ja varavirtalähteitä. Myös adapteri on hyvä hankkia etukäteen.

Alun perin minut hyväksyttiin opiskelemaan sosiologiaa, mutta koska kyseisen tiedekunnan kursseja oli vaihtelevasti tarjolla, päädyin opiskelemaan lakitiedekunnan kursseja. Yliopiston periaate tuntui olevan, että saimme vaihto-opiskelijoina valita käytännössä mitä kursseja tahansa. Opiskelin sekä maisteritason että kandidaton kursseja, ja taso eri kurssien välillä saattoi vaihdella suuresti. Suoritustavat olivat pääosin luennot, joiden ohessa tehtiin kurssitöitä, välikokeita sekä loppuentti. Itse olin todella tyytyväinen omiin kurssihini ja opiskelin pääosin kansainvälisiä ihmisoikeuksia sekä Afrikan ihmisoikeusjärjestelmää. Kurssien taso voi kuitenkin vaihdella todella paljon eri tiedekunnissa, joten tähän kannattaa varautua. Englannin kielellä pärjäsi hyvin, mutta toisinaan opettajat saattoivat vaihtaa kieltä swahiliin selventääkseen opettamaansa.

Paikalliset ovat pääsääntöisesti todella kiinnostuneita tutustumaan vaihto-opiskelijoihin, joten kavereiden saaminen oli helppoa. Paikallinen kulttuuri on myös todella vieraanvarainen, joten vierailin usein ystäväni perheiden luona paikallisissa kylissä ja naapurikaupungeissa. Mwanzassa on myös todella paljon vapaaehtoistoimintaa, joten vapaa-ajalla riittää varmasti tekemistä. Itse valmensin läheisen kylän sisäoppilaitoksessa opiskelevien poikien jalkapallojoukkuetta ja kävin Mwanzan keskustassa kuntosalilla. Mwanzasta on myös kiva

tehdä lyhyempiä matkoja bussilla tai lautalla läheisiin kaupunkeihin. Mwanzassa on käytännössä läpi vuoden trooppinen ilmasto, jolloin lämpötila on 25-35 astetta. Sadekausien aikaan lämpötila on alhaisempi, joka kannattaa ottaa huomioon.

Kokonaisuudessaan vaihtokevääni Tansaniassa oli elämäni parhaimpia kokemuksia, joten voin ehdottomasti suositella kohdetta sitä harkitseville. Vieraassa kulttuurissa opiskeleminen sekä paikallisen elämäntavan kokeminen pidemmän ajan ovat varmasti asioita, joista on hyötyä tulevaisuudessa. Erilaisessa kulttuurissa toimiminen vaatii sosiaalisia taitoja sekä myös sopeutumiskykyä, josta on varmasti hyötyä myös työelämässä. Kohdeyliopistossa opiskelu vaatii paljon oma-aloitteisuutta sekä kykyä ottaa itse selvää asioista. Hyvällä asenteella pääsee kuitenkin todella pitkälle ja jälkikäteen ajateltuna vastoinkäymisistä selviäminen opetti ehkä eniten.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 31.10.2017 – 16.02.2018

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 31.10.2017 – 16.02.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Sain Tampereen yliopiston hyväksynnän vaihtoon helmikuun lopussa, ja hakuprosessi Tansaniaan päin oli selkeä. Muutamiin dokumentteihin tarvitsin virallisen käännöksen, eli hakupapereiden kokoaminen kannattaa aloittaa hyvissä ajoin. Hyväksymiskirje SAUTista tuli kesäkuun lopussa. Tämän jälkeen olin yhteydessä Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattoriin, sillä halusin tiedustella mahdollisuutta tehdä SAUTissa työharjoittelu opintojen sijaan. Leena Uski oli puolestani yhteydessä SAUTiin ja sainkin varsin helposti luvan tehdä työharjoittelun yliopiston Human Rights Centerissä. Suomen päässä järjestely vei enemmän aikaa, mutta lopulta sain järjestettyä harjoittelusta raporttia vastaan 10 opintopisteen valinnaisten opintojen kokonaisuuden.

Tansaniaan on helpointa matkustaa turistiviisumilla, mutta se edellyttää sitä, että ei rajalla kerro tulevansa opiskelemaan. Turistiviisumi on (tällä hetkellä) voimassa 3kk, eli lukukauden aikana pitää käydä jossain maan ulkopuolella, jotta palatessa saa uuden. Yritin itse hakea multiple entry -viisumia, mutta koska kerroin tulevani opiskelemaan, turistiviisumiini kirjattiin, että minun pitää hakea oleskelulupaa. En hakenut lupaa ja harjoittelujakso hoitui lopulta ihan hyvin parilla turistiviisumilla, mutta pieniä ongelmia asiasta syntyi rajaviranomaisten kanssa.

SAUTissa vaihtareille oli varattu huoneet guest housesta eli Lavoie Centeristä. Huoneet ovat mukavat ja niissä on oma wc ja suihku. Asuntolan hintaan kuuluu kolme aterialla päivässä, ja omaa ruoanlaittomahdollisuutta ei ole. Sekä kampuksella että läheisessä "kylässä" myydään myös ruokaa. Lavoie Centerissä maksuun kuuluu myös huoneiden siivous n. kaksi kertaa viikossa sekä lakanoiden ja pyyhkeen vaihto ja pesu noin kerran viikossa. Lisämaksusta

työntekijät voivat myös pestä pyykkiä, ja toinen vaihtoehto on pestä pyykit itse käsin. Lavoie Centren maksu hoidetaan kampuksella sijaitsevaan pankkiin. Ainakaan helmikuussa 2018 korttimaksu ei ollut mahdollista, joten kannattaa kysyä pankilta maksutietoja ja maksaa vuokra nettipankissa (hyvissä ajoin ennen lähtöä, jotta ehtii toimittaa kuitenkin yliopiston kirjanpito toimistoon). Näin välttyy käteisellä maksamisen lisäkuluilta (nostomaksut, vaihtomaksut shillingeistä dollareiksi).

Koska en ottanut SAUTissa kursseja, en osaa kertoa tarkemmin niiden tasosta tai toteutumistavoista. Opiskelujen suhteen kannattaa varautua pienehköihin materiaalikuluihin (kurssikirjoja kopioidaan paljon maksullisilla "stationeryillä"). Monien opiskelijoiden englannin taito ei ole loistava, ja myös opettajia voi olla vaikeaa ymmärtää. Ilmeisesti joskus opettajat opettavat myös swahiliksi, vaikka opetuksen tulisi olla englanniksi. Yliopistolla on pukukoodi, joka löytyy sen nettisivuilta (bylaws-dokumentti). Pukukoodia ei noudateta kaikilta osin, mutta paikalliset naisopiskelijat käyttävät aina hameita tai mekkoja. Housujen käytöstä ei ainakaan meidän aikanamme vaihtareita rangaistu, mutta se kyllä kiinnitti huomiota ja aiheesta keskusteltiin.

SAUTissa ei ainakaan tällä hetkellä ole vaihtareita muualta kuin Tampereelta ja Saksasta. Vaihtareiden asioiden hoitaminen ei siis ole henkilökunnallekaan tuttua, ja esimerkiksi lukukauden alussa rekisteröityminen voi olla epäselvää, jos haluaa ottaa kursseja useammasta tutkinto-ohjelmasta tai yhdenkin tutkinto-ohjelman sisällä usean vuosikurssin kursseja. Asioiden hoitoa helpottaa, kun on yhteydessä henkilöön, joka SAUTissa vastaa vaihto-ohjelmista (lukuvuonna 2017-2018 Mary Mushi, Secretary of the Vice Chancellor).

Yliopistolla ja muutenkin kannattaa varautua siihen, että asiat ratkeavat helpoiten tuntemalla oikeat ihmiset. Kannattaa siis rohkeasti kysyä apua, koska paikalliset kyllä haluavat auttaa vaihtareita. Asioiden hoitaminen voi silti olla monimutkaista ja "asiakasta" saatetaan ohjata toimistosta toiseen. Yliopistolla kuitenkin ymmärretään järjestelmän sekavuus vierailijoille, joten yleensä tietämättömyydestä johtuvat myöhästymiset yms. eivät haittaa.

Kampus sijaitsee kaupungin eteläpuolella, ja daladalalla eli pikkubussilla pääsee kampukselta keskustaan ei-ruuhka-aikaan alle puolessa tunnissa. Kaupungissa on helppo kulkea myös bodabodilla eli mopotakseilla ja tarvittaessa takseilla. Virallisia takseja ei ole, mutta autoja ja kuskeja on yleensä joka puolella. Hinnat kannattaa neuvotella aina etukäteen bodaboda- ja taksikuskien kanssa. Tansaniassa välimatkat kaupunkien välillä ovat pitkiä. Linja-autot ovat yleensä paras kulkuväline, mutta myös lentoja esim. Mwanzasta Arushaan tai Dar es Salaamiin löytyy usein edulliseen hintaan.

Englannilla pärjää yliopistolla mainiosti ja kaupungilla yleensä. Ehdottomasti suosittelen kuitenkin vähintään swahilin alkeiden opiskelua, sillä se helpottaa paljon kanssakäymistä paikallisten kanssa. Elämä Mwanzassa oli leppoisaa, kiinnostavaa ja hauskaa, mutta samalla myös ärsyttävää ja joskus jopa ahdistavaa. Varsinkin valkoisen naisen on vaikeaa olla kaupungilla ilman jatkuvaa huomiota. Siihen tietenkin tottuu, mutta persoonasta riippuen se voi tuntua välillä myös todella rankalta. Kirjoitin vaihdossa ollessani (varsin epäaktiivisesti) blogia: <http://maijaintanzania.blogspot.fi/>. Kerron myös todella mielelläni tuleville vaihtareille tai vasta vaihtoa miettiville lisää elämästä Mwanzasta.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 30.10.2017 – 07.03.2018

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 30.10.2017 – 07.03.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Marraskuu 2017 - maaliskuu 2018, Saint Augustine University of Tanzania (SAUT), Tansania, kahdenvälinen vaihto-ohjelma

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Hakuprosessi: Järjestelyt sujuivat hyvin Tampereen yliopiston osalta ja kansainvälisen keskuksen väki opasti minua hyvin, vaikka hainkin varsin viime hetkellä. Tiedon löytäminen SAUTin nettisivuilta oli hyvin vaikeaa ja minulta kuluikin runsaasti aikaa mm. opinto-oppaan löytämiseen. Myös se, mitä aineita minun oli mahdollista opiskella, oli hakuvaiheessa epäselvää. Sain myös tiedon Tansaniaan tarvittavista dokumenteista varsin myöhään, joten minulla oli vain muutama päivä aikaa hankkia oikeaksi todistetut kopiot mm. ylioppilastutkintotodistuksestani. Matkavakuutus minulla oli olemassa jo valmiiksi ja sen voimassaolon pidentäminen oli helppoa. Halusin opiskella swahilia ennen Tansaniaan lähtöäni, mutta Tampereen yliopisto ei tarjoa kursseja kyseisestä kielestä. Ilmoittauduin Helsingin kesäyliopiston swahilin kielen kursseille, mutta ne peruuntuivat liian vähäisen osallistujamäärän takia. Swahilista olisi ollut jo alkuvaiheessa kohdemaahan saapuessa suuresti hyötyä, joten kielitaidon puuttuminen oli harmillista.

Kohdemaahan saapuminen: SAUT:issa ei ollut minkäänlaista tuutoritoimintaa tai tukea ulkomaisille opiskelijoille, vaan tieto kaikesta hankittiin nykäisemällä jotakuta yliopistolla hihasta ja kysymällä apua. Kyseinen toiminta oli varsin raskasta, vaikka kaikki kyllä (yleensä) selvisikin. Otin swahilin oppitunteja yksityisesti tutun tutulta.

Asuminen: Majoituin Lavoie-asuntolassa kampuksella, minkä koin itse hyvin käteväksi. Asuntoa tarjottiin minulle samalla kun minut hyväksyttiin opiskelemaan SAUT:iin, joten minun ei tarvinnut nähdä itse minkäänlaista vaivaa asunnonhankinnan kanssa, vaan pystyin vain ilmestymään paikalle ilmoittamanani päivänä ja asunto odotti minua valmiina. Vuokra oli 8 dollaria / päivä, mikä sisälsi huoneen omalla kylpyhuoneella sekä aamiaisen, lounaan ja päivällisen. Myös huoneen viikoittainen siivous kuului hintaan. Asuntola oli mielestäni mukava ja niin keskeisellä paikalla kampuksen sisäänkäynnin vieressä, että asuin koko vaihtoaikani kyseisessä asuntolassa.

Opiskelu: Opiskelin SAUT:issa Master of Law -ohjelmassa. Kurssini olivat lähinnä kansainvälistä oikeutta. Tein kolme maisteritason kurssia, joilla taso oli yllättävän hyvä, sillä ryhmät olivat pieniä ja opetus osallistavaa. Muilla opiskelijoilla oli myös oikeustieteellinen tausta, joten itse yhteiskuntatieteilijänä jouduin hieman tekemään työtä oikeustieteellisten termien ym kanssa. Kävin muutamilla kandidaton kursseilla, mutta jätin ne kesken todella alhaisen opetuksen tason vuoksi, sillä opetus oli massaluentoja, joilla opettaja luki ääneen omia muistiinpanojaan ja opiskelijat kirjoittivat äänen luetun tekstin ylös. Oppikirjoja ei

käytetty millään kursseilla, sillä niitä ei yliopiston kirjastolla ollut, vaan tenttimateriaalina oli juurikin luentomuistiinpanot. Maisteritason kursseilla oli tentti sekä yleensä essee ja jonkinlainen esitelmä. Luennot olivat englanniksi.

Muuta mainitsemisen arvoista: Harrastusmahdollisuudet SAUT:issa olivat rajalliset, mutta jalkapallojoukkueita olisi ollut useita. Yliopistolla on mm. kaksi eri jalkapallosarjaa. Itse vietin vapaa-aikani juoksulenkeillä yliopiston ympäröivässä maastossa, uiden Tilapia-hotellin altaalla, matkustellen ympäri Itä-Afrikkaa ja Tansaniaa ja juoden olutta. Elinkustannukset olivat matalat ja opintotuella pärjäksi hyvin, ainoa kalliimpi kuukausittainen meno oli epäluotettava nettiyhteys, joten oli turha kuvitella katsovansa esimerkiksi Netflixiä. Puolen litran olut maksoi noin 80 senttiä. Malimbessa, jossa SAUT sijaitsee oli muutamia sympaattisia baareja, joissa oli mukava istua iltaa. Byrokratian määrä joka paikassa oli huomattava ja itselleni esimerkiksi oli epämiellyttävää, kuinka usein minut otettiin (ei omasta aloitteestani) jonon ohi, koska olin valkoinen. Sää oli suurimman osan ajasta lämmin, mutta sateisina aikoina asunto oli varsin kolea ja villasukat tulivat tarpeeseen. Seksuaalinen häirintä oli valitettavan yleistä ja jouduin useamman kerran kourituksi kadulla, minkä koin hyvin ahdistavana.

Paluu Tampereelle: En ole vielä saanut byrokratiaa Tay:n kanssa hoidettua, sillä vielä kuukausi lähtöni jälkeen kurssini ovat edelleen arvioitavina Tansaniassa.

Merkityksellisyys: Koin vaihdon kaiken kaikkiaan hyvin merkitykselliseksi. Rakastuin Afrikkaan täysin ja toivonkin työllistyväni sinne jatkossa. Hyvin erilaisessa kulttuurissa toimiminen oli opettavaista ja toivon säilyttäväni siellä löytämäni rennomman suhtautumisen elämään vielä Suomessakin. Jos saisin antaa lähtijöille yhden vinkin niin se olisi seuraava: opetelkaa swahilia ennen lähtöä, jos mahdollista. Ihmiset arvostavat sitä valtavasti ja esimerkiksi hedelmien osto Malimbessa on lähes mahdotonta, jos ei osaa numeroita, sillä moni ihminen puhuu hyvin rajallista englantia.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 03.10.2016 – 28.02.2017

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 03.10.2016 – 28.02.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

ETUKÄTEISJÄRJESTELYT SUOMESSA

Etukäteisjärjestelyjä ei juurikaan tullut tehtyä ennen Tansaniaan lähtöä. Omaa yliopistoa varten pitää tehdä alustava kurssisuunnitelma ja siihen löytyi opetus-ohjelman SAUTin (Saint Augustine University of Tanzania) nettisivuilta. Nettisivu ei ole kovinkaan informatiivinen eikä heidän suunnaltaan tule oikeastaan minkäänlaista

ohjeistusta muuta kuin milloin voi yliopistolle saapua. Sain yhteishenkilön sähköpostiosoitteen, jolle pystyin lähettämään viestiä tarvittaessa. Ilmoitimme toisen vaihto-oppilaan kanssa saapumisestamme hänelle ja hän järjesti meille kyydin lentokentältä yliopistolle.

Matkaa varten tarvitsi minun ottaa matkavakuutus sekä rokotuksia. Sain itselleni sumplittua vakuutuksen, joka kesti voimaantulosta matkani loppuun asti eli hiukan yli viisi kuukautta. Viisumin otin vasta Dar es Salaamissa.

Tansaniaan vaadittiin keltakuumerokote, tosin sitä ei minulta kertaakaan tarkistettu. Lisäksi Tansania on malaria-alueita, joten malarianestolääkitys on hyvä ottaa.

Tansanian shillingit saa vaihdettua vasta kohdemaassa, sillä se on suljettu valuutta. Kannattaa myös varata mukaan dollareita, joita esimerkiksi safarit ja Zanzibar suosivat. Viisumi lentokentältä maksaa 50 dollaria, joten siihen on myös hyvä varata rahaa.

KOHDEMAAHAN SAAPUMINEN

Saavuimme Mwanzaan samaan aikaan toisen vaihto-oppilaan kanssa. Yliopiston taholta oli järjestetty taksi meille, joka vei meidät yliopistolle. Seuraavana päivänä yhteishenkilömme vei meidät keskustaan asioimaan. SAUTissa ei ole minkäänlaista tuutori/vaihto-oppilastoimintaa. Se tarkoittaa sitä, että itse on otettava selvää ihan kaikesta. Onneksi ihmiset kampuksella ovat auttavaisia ja ymmärtävät, että vaihto-oppilaalla voi olla hiukan haastavaa saada kiinni opiskelusta.

ASUMINEN

Asuin alkuun yliopiston omassa asuntolassa, joka on tarkoitettu lähinnä professoreille. Yöpyminen asuntolassa maksaa 8 dollaria yöltä. Muutin kahden viikon jälkeen hostelliin asumaan toisen vaihto-oppilaan kanssa. Taisimme maksaa puolesta vuodesta yhteensä 200 dollaria. Hostellin löysimme yliopistosta ulkopuolisen ystävän kautta. Suurin osa opiskelijoista kuitenkin asuu hostelleissa, joten luokatovereilta kannattaa myös kysellä.

OPISKELU

Opiskelen Elinikäistä oppimista ja kasvatusta Tampereen yliopistossa, joten SAUTissa opiskelin myös kasvatustiedettä. Opinto-ohjelmani oli nimeltään Masters of Arts in Educational Management and Planning. Opiskelun taso oli yllättävän hyvä, taisin odottaa paljon alhaisempaa. Kurssit perustuivat luennoista, pistokokeista, tehtävistä sekä loppukokeesta. Saimme ihan mukavasti tehtäviä, etenkin ryhmätöitä. Lähes joka kurssilla piti tehdä esitelmä jos toinenkin ryhmän kirjoittaman esseen pohjalta. Esitelmien taso tosin oli melkoisen alhainen. Lisäksi saimme yksilötehtäviä, jotka olivat vaihtelevan pituisia esseitä.

Käytännön asiat ovat hiukan retuperällä SAUTissa, esimerkiksi pelkästään referointi- ja viittaamistekniikat olivat täysin hukassa jopa maisterivaiheen opiskelijoilla. Sähköpostin käyttö tai PowerPoint ovat uusia asioita. Muutamaa opiskelijaa opastin tietotekniikassa sekä internetin käytössä. Kannattaa kuitenkin varautua siihen, että voi joutua opettamaan miten tietojenkäsittelyohjelmat toimivat ensiksi ennen kuin niitä pääsee hyödyntämään.

Yliopistolla on kirjasto, jossa vietin suurimman osan ajastani kampuksella. Kirjastossa oli muutamaa kertaa lukuun ottamatta aina sähkö ja siellä on kampuksen toimivien wifi. Kirjastosta löytyy myös tietokoneita, mutta itse käytin vain omaa kannettavaa konetta. Kirjatarjonta ei ole mikään ihmeellinen. Saimme artikkeleita sekä kirjoja sähköisesti opettajiemme kautta, joten paperisia kirjoja en tarvinnutkaan.

Maisterivaiheen opinnoissa kaikki luennoitsijat käyttivät englantia. Kuulin kuitenkin, että kandidivaiheen opinnoissa opettajat käyttävät paljon swahilia, joten opiskelijan tulee uskaltaa huomauttaa, että opiskelukieli on englanti. Englannilla kuitenkin pärjää, mutta pieni swahilin taito on ehdottomasti eduksi.

MUUTA MAINITSEMISEN ARVOISTA

Tansania on osittain hyvin edullinen ja osittain melko kalliskin. Suurin osa tuotteista maahantuodaan, joten niiden hinta on samaa tasoa kuin Suomessa, ettei jopa kalliimpaa. Kävimme kavereiden kanssa toisinaan uima-altaalla uimassa tai kukkuloilla patikoimassa. Mwanzassa on myös todella hyvät mahdollisuudet harrastaa hyväntekeväisyyttä.

Rahan nostaminen automaateista maksaa noin kolmesta eurosta viiteen euroon, joten kannattaa se pitää mielessä käteistä nostaessa. Maksukortilla ei muutoin tee juuri mitään Tansaniassa, sillä lähes kaikkialla maksetaan käteisellä.

Mwanzassa tuli toisinaan sähkökatkoksia, jonka myötä myös vedentulo oli myös poikki. Tähän kyllä tottui melko pian. Näin jälkikäteen ajateltuna olisin arvostanut läppäriä, jonka akku kestää edes kaksi tuntia ilman verkkovirtaa sekä vara-akkua, jottei puhelimen virrankesto tarvitse murehtia. Melko usein sunnuntai oli päivä, jolloin sähköt olivat poikki mutta silloin on hyvä syy mennä keskustaan hotelli Tilapiaan uimaan ja syömään hyvin.

MERKITYKSELLISYYS

Vaihtokokemus oli ehdottomasti sen arvoinen! Tansania opetti todella paljon ja avarsi ajattelumaailmaa sekä ymmärrystä. Elämä Tansaniassa on kovin erilaista mutta toisaalta kovin samanlaista kuin meidänkin. Opin myös swahilin perusteita ja aionkin jatkaa sen opiskelua täällä Suomessa. Swahili on yllättävän helppo kieli ja perussanastoa oppii nopeasti jos vähäänkään siitä on kiinnostunut.

Suosittelen ehdottomasti Tansaniaa kaikille, jotka sitä vähänkään harkitsevat. Sain upeita ystäviä ja kokemuksia sekä pääsin tutustumaan erilaiseen koulutusjärjestelmään, joka on oman alani kannalta hyvin mielenkiintoista.

Anna-Maarit Rahja

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 03.10.2016 – 28.02.2017

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 03.10.2016 – 28.02.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Vaihto-opiskeluaikani Tansaniassa oli ihanaa, opettavaista, toisinaan turhauttavaa ja usein silmiä avaavaa. Opin elämästä, kulttuureista, kielistä. Parasta olivat paikalliset ystävät, joiden avulla pääsin täysillä sukeltamaan sikäläiseen elämänmenoon.

Vaihtojärjestelyt Suomessa sujuivat mutkattomista. Virallista vahvistusta kohdeyliopistosta sai odotella kesään asti. Itselleni suurimmaksi haasteeksi muodostui sopivan malarialääkkeen löytäminen. Lähtöni viivästyi kaksi viikkoa, sillä aloittamani malarialääke ei ollut minulle sopiva, sairastuin ja joudun lääkärin määräyksestä vaihtamaan kalliiseen, joka päivä otettavaan Malaroneen ja odottamaan tervehtymistäni ennen matkalle lähtöä.

En opiskellut paikallista kieltä eli swahilia etukäteen; tiesin maahan mennessäni vain muutaman sanan. Saavuimme toisen suomalaisen vaihto-oppilaan kanssa Mwanzaan ja yliopiston kampukselle syyskuun alkupuolella. Saimme kuitenkin odotella koulun alkua kaksi viikkoa. Meille kerrottiin, että opettajat eivät olleet vielä saapuneet paikan päälle. Koulun alkua odotellessamme käyskentelimme yliopistoalueella, kuljimme läheisen Victoria-järven rannalla ja kävimme tutustumassa kymmenen kilometrin päässä sijaitsevaan kaupungin keskusta.

Olimme koko yliopiston ainoat vaihto-oppilaat, ja kun koulu vihdoinkin alkoi, saimme toisen suomalaisen vaihto-oppilaan kanssa paljon huomiota osaksemme. Oli helppo tutustua ihmisiin; sekä opettajat ja oppilaat, olivat kiinnostuneita meidän taustoistamme ja tarinoistamme, eivätkä he arkailleet esittää kysymyksiä. Toisinaan oli vaikeaa tai jopa mahdotonta olla hetki omassa rauhassa. Monesti meitä luultiin opettajaksi, sillä vaaleaihoisia oppilaita ei ole ilmeisesti totuttu näkemään.

Ensimmäiset kaksi viikkoa asuimme kampusalueella yliopiston asuntolassa, joka oli buukattu meille valmiiksi. Asuntolassa majoittui meidän lisäksi vain yliopiston opettajia. Huoneet olivat viihtyisiä ja ne siivottiin päivittäin. Viihdyin asuntolassa, vaikka aluksi säikähtelin suihkun seinällä nököttävää liskoa ja lattialla vipeltävää torakkaa. Vuokra oli paikalliseen hintaluokkaan nähden kallis, joten aloimme etsiä toisen suomalaisen vaihto-oppilaan kanssa vaihtoehtoja majoitusta. Sellainen löytyi muutaman kilometrin päästä yliopistoa. Vuokrasimme "hostellista" yhteisen huoneen, jossa asuminen oli todella edullista. Asunnossa oli oikeastaan vai sänky ja reikävässä, jonka päällä oli suihku. Emme osanneet kaivatakaan turhia mukavuuksia. Olimme iloisia silloin kun hanasta tuli vettä (joskus vesi oli pari päivääkin poikki, jolloin suihkuttelimme ystävien luona). Sähkökatkokset olivat myös arkipäivää. Suosittelenkin ottamaan mukaan varavirtalaturin ja kynttilöitä.

Suoritin kolmannen vuoden opiskelijoiden kanssa media-alan opintoja. Tansaniassa kandidiksi valmistuva on valmis ammattilainen ja suuntaa usein suoraan työelämään. Harva kandi jatkaa maisteriohjelmaan, sillä lukukausimaksuihin ei ole varaa. Maisterikurssit pidettiin iltaisin, sillä maisteriopiskelijat olivat suurimmaksi osaksi keski-ikäisiä, perheellisiä, monta vuotta työelämässä olleita.

Opiskelujen aikana pääsin muun muassa ideoimaan ja toteuttamaan oman viikoittain yliopiston radiossa lähetettävä radio-ohjelman. Suurin osa radion ohjelmista oli swahilinkielisiä, joten radiokurssilla vaihtoehtoikseni jäi aloittaa oma ohjelma tai liittyä sillä hetkellä radioaseman ainoaan englannin kieliseen ohjelmaan. Catholic Perspective ja sen sanoma ei iskenyt itseeni, joten aloin ideoimaan omaa ohjelmaa.

Opiskelu oli suurilta osin käytännönläheistä. TV-tuotannon kurseilla kuvasimme ja tuotimme erilaisia haastattelu- ja uutisvideoita. Välineet olivat hyviä, mutta niitä ei ollut tarpeeksi. Esimerkiksi toimivia editointikoneita oli vain kaksi ja niitä tarvitsevia koko luokallinen, eli parikymmentä henkilöä.

Koin käytännönkurssit itselleni kaikista hyödyllisimmiksi. Opin käyttämään editointiohjelmaa, lähettämään suoraa radiolähetystä, kuvaamaan erilaisilla kameroilla ja suunnittelemaan haastattelutilanteita ja -puitteita. Teoriapainotteista kursseista en kokenut hyötyväni paljoakaan. Mediateoriat olin jo opiskellut Suomessa, joten niiden opiskelu oli minulle kertausta, eikä opiskelu oikeastaan missään vaiheessa tuntunut yliopisto-opiskelulta. Opettajat läksyttivät, patistivat, järjestivät pistokokeita, jättivät jopa jälki-istuntoon.

Katolisuus näkyi mielestäni yliopiston opetuksessa, vaikka yliopiston opetus ei ole virallisesti tunnustuksellista. Kuitenkin ihmisoikeuskurssilla opetettiin muun muassa, että abortti on murha ja kapinoimista luojaan tahtoa vastaan.

Opiskelu oli toisinaan turhauttavaa. Ryhmätöistä ei tahtonut tulla mitään, sillä kukaan ei kantanut vastuuta. Puolentoista tunnin myöhästyminen ryhmätapaamisista oli normaalia. Myös luennot olivat usein peruttuja, kun opettajat eivät ilmestyneet paikalle. Oppimateriaalit olivat monisteita ja paperisia artikkeleita, joita kävimme vuoron perään tulostamassa tulostuskojuissa läheisellä kauppakujalla. Yliopisto on englanninkielinen, mutta jouduin monta kertaa muistuttamaan sekä opettajia että kanssaopiskelijoita tästä asiasta. Olin luokkani ainoa, joka ei ymmärtänyt swahilia ja toisinaan opettajat kokivat ilmeisesti helpommaksi selittää jotain asioita tällä kielellä.

Sain luokkalaisistani hyviä ystäviä, joihin pidän edelleen yhteyttä. Heidän kanssaan viihdyin myös vapaa-ajalla. Joskus kävimme retkellä tai kokkailimme koulun jälkeen. Pari kertaa järjestimme juhlia. Vapaa-ajalla opin swahilia, sillä kuulin sitä väistämättä koko ajan. Puolen vuoden jälkeen minulta onnistui jo pienoinen small talk swahiliksi.

Opiskelun ohella harrastin hyväntekeväisyyttä. Yliopiston läheisyydessä ja ympäri Mwanzan kaupunkia oli monta hyväntekeväisyysjärjestöä, jotka ottivat iloiten apua vastaan. Kävin radio-ohjelmani puitteissa tutustumassa moneen niistä. Minä ja toinen suomalainen vaihtopilas toimimme vaihtomme aikana eräässä kodittomia lapsia auttavassa järjestössä. Kävin pelaamassa jalkapalloa ja leikkimässä lasten kanssa. Keräsin myös rahaa, jolla he saivat riisisäkkejä ja muuta ruokaa. Aloitimme myös kampanjan, jonka avulla keräsimme rahaa köyhille lapsille tarkoitettuun uuteen kouluun.

Tansania on suuri ja kaunis maa, jossa on paljon nähtävää. Lukukauden jälkeen minulla oli muutama viikko aikaa reissata ja suosittelen ehdottomasti matkustamaan maan sisällä. Tein vaellusreissun Tansanian toiseksi korkeimmalle vuorelle, Mount Merulle. Yksi elämäni hienoimmista hetkistä oli seistä Mount Merun huipulla ja katsella vastapäätä häämöttävän Kilimanjaron takaa nousevaa aurinkoa. Reissasin myös Zanzibarille, jonka valkoiset hiekkarannat olivat kuin suoraan paratiisista! Safarimatkat Serengetiin ja Ngorongoroon olivat myös unohtumattomia kokemuksia. Norsut lomsivat niin läheltä safariautoamme, että niitä olisi voinut helposti koskettaa.

Erytisesti turistialueilla on oltava tarkkana omaisuuden kanssa. Minulle sattui vaarallinen tilanne, kun takaa tuleva moottoripyörä nappasi laukkuni hihnasta kiinni ja raahauduin muutaman metrin pyörän perässä, kunnes hihna onneksi katkesi. Varkaille jäi vain hihna, minulle laukku ja ruhjeiset polvet. Ei kannata kuitenkaan turhaan pelätä, maalaisjärjellä ja normaalilla varovaisuudella pärjää maassa mainiosti.

Opiskelujeni hyväksilukeminen osaksi tutkintoa Tampereen yliopistossa onnistui vaivatta. Sain puolen vuoden opiskelusta yhteensä kymmenen opintopistettä, joka ei tosin mielestäni korreloi tekemäni työmäärän kanssa. Tansaniassa suoritutetuista kursseista saa kuitenkin vähemmän opintopisteitä, kuin Suomessa.

Vaihto oli minulle ehdottomasti merkityksellinen kokemus. Se toi perspektiiviä elämään, antoi uusia ystäviä ja unohtumattomia kokemuksia. Se myös innosti minua suuntaamaan katsetta vielä enemmän ulkomaille ja nyt suunnitelenkin jo maisterivaiheen vaihtoa.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 17.03.2016 – 22.07.2016

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 17.03.2016 – 22.07.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Etukäteisjärjestelyt

Tieto siitä, että minut on hyväksytty SAUTiin tuli hyvissä ajoin jo vaihtoa edeltävän vuoden keväänä. Itse vaihdon aikataulu tuli kuitenkin todella myöhään, koska Sautin lukukausi lykkääntyi muutamalla kuukaudella presidentinvaalien takia. Sain joulukuun 2015 aikana tietää, että vaihto on määrä alkaa maaliskuun 2016 lopulla. Alkujaan sen oli tarkoitus alkaa jo helmikuun alussa. Tansaniaan saavuttuani minulle selvisi, että lukuvuosi alkaa todella vasta huhtikuun puolessa välissä.

Muuten etukäteisjärjestelyt sujuivat ongelmitta. Kysymysten kanssa kannattaa kääntyä suoraan Sautin vaihtokoordinaattorin puoleen. Häneltä saa ajankohtaisimman ja varmimman tiedon helposti sähköpostitse.

Ennen vaihtoa hankin tarvittavat rokotteet, keltakuumerokotekortin ja malarialääkkeet.

Viisumin hankin vasta Dar Es Salaamin kentälle saapuessani. Oleskelin Tansaniassa kolmen kuukauden turistiviisumilla, joka maksoi 50 USD. Puolessa välissä vaihtoani jouduin uusimaan viisumini vielä toiseksi kolmeksi kuukaudeksi. Jos oleskelet Tansaniassa yli 3 kuukautta, kannattaa varautua siihen, että viisumin uusiminen ei ole helppoa. Helpoin tapa uusii viisumi on matkustaa Tansanian rajan ulkopuolelle ja tulla takaisin, koska lupaa viisumin viralliseen uusimiseen on vaikea saada. Oman viisumini sain uusittua paikallisen ystäväni avulla ilman, että minun täytyi lähteä maasta.

Aina turistiviisumia ei myönnetä, jos tulet Tansaniaan opiskelemaan. Minulle se kuitenkin myönnettiin, vaikka sanoin tulleeni opiskelemaan Sautiin. Kannattaa kuitenkin varautua siihen, että sinut saatetaan käskää hankkimaan turistiviisumin sijaan business-viisumi, joka maksaa 250 USD.

Saapuminen

Koska Tansanian shillinki on suljettu valuutta, en voinut vaihtaa rahaa shillingeiksi vielä Suomessa. Dar es Salaamin kentällä vaihdoin euroja shillingeiksi. Suomessa olin vaihtanut rahaa dollareiksi, koska esimerkiksi asuntokustannukset maksoin dollareilla enkä shilligeillä. Muuten käytin lähinnä shillinkejä.

Yliopisto oli järjestänyt minulle taksikuskin hakemaan minut Mwanzan lentokentältä. Maksoin matkasta lentokentältä yliopistolle 20 USD, niin kuin Sautin vaihtokoordinaattori minua ohjeisti. Myöhemmin maksoin taksimatkoista vähemmän, kun käytin shillinkejä.

Asuminen

Asuin vaihtoni ajan yliopiston asuntola Lavoiressa. Asuntolassa asui minun lisäksi muutamia muita vaihtareita ja vierailevia professoreja. Asuntolan hintaan (8 USD/päivä) kuului

majoituksen lisäksi aamupala, lounas ja päivällinen. Asuntolassa ei ole juuri mahdollisuuksia kokata itse, mutta jääkaappi löytyy yhteisestä keittiöstä. Huoneesta löytyy kaikki tarvittava: länsimainen wc, lämmin suihku, hyttysverkko, pyyhe ja vuodevaatteet. Kannattaa kuitenkin miettiä, haluatko ottaa oman hyttysverkon mukaan. Itse en ottanut ja asuntolan hyttysverkosta löytyi lukuisia reikiä.

Opiskelijoiden käytössä ei ole pesukonetta, mutta asuntolan työntekijät voivat pestä pyykin vieraiden puolesta 4000 shillingillä/kerta. 4000 shillinkiä on vajaa 2 euroa. Itse pesin suurimman ajan reissustani pyykkini käsin ämpäreissä.

Itse yövyin Lavoiressa koko vaihtoni ajan, vaikka yliopiston asuntola on paikalliseen tasoon verrattuna suhteellisen kallis. Kampusalueella on lukuisia hostelleja, joissa suurin osa paikallisista opiskelijoista majoittuu. Jos haluaa säästää rahaa ja kokata itse, kannattaa harkita johonkin näistä hostelleista muuttamista.

Opiskelu

Tutustuin Sautin kurssitarjontaan vasta tultuani Mwanzaan, koska minulla oli lukuvuoden myöhästymisen takia aikaa ennen kurssien alkua. Vaihtareita ei informoitu opintoasioista lähes ollenkaan, mutta kaikki kyllä selvisi helposti, kun lähdimme selvittämään asioita itse. Apua saa myös helposti kysymällä.

Vaikka minut hyväksyttiin vaihtoon journalistiikan linjan kautta, opiskelin suurimmaksi osaksi sosiologiaa. Kaiken kaikkiaan olin suhteellisen pettynyt yliopistossa opiskeluun. Opetuksen taso oli odotuksiani matalampi, ja välillä tuntui että sekä opiskelijat että opettajat eivät ota yliopistoa tosissaan. Opettajat esimerkiksi jättivät usein tulematta omille luennoilleen ilman asiasta ilmoittamista. Luentoja hankaloitti myös sähköjen säännöllinen katkeaminen. Tällaisiin asioihin kannattaa varautua.

Kurssit koostuivat luennoista, esseistä, pistareita, kokeista sekä ryhmätöistä. Minä lähdin takaisin Suomeen jo muutamaa viikkoa ennen lukuvuoden virallista loppua, joten jouduin sopimaan professorien kanssa oman ajankohdan kokeiden tekemiselle.

Vapaaehtoistyöt

Koska itse olin alkuinnostuksen jälkeen suhteellisen pettynyt yliopistossa opiskeluun, päätin opintojen ohella tehdä vapaaehtoistyötä. Mwanzassa on lukuisia organisaatioita ja järjestöjä joissa voi helposti tehdä vapaaehtoistyötä. Itse työskentelin Upendo Daima -nimisessä katulastenkeskuksessa. Opintoja minulla oli maanantaista keskiviikkoon ja torstait ja perjantait vietin Upendo Daimalla. Vapaaehtoistyö oli älyttömän mielekäästä, ja se antoi minulle paljon enemmän kuin itse opinnot Mwanzassa.

Muuta

Kaiken kaikkiaan olen tyytyväinen vaihtoon ja valitsemaani kohdemaahan, vaikka itse opinnot eivät olleet odotuksiani vastaavia. Mwanza on viihtyisä kaupunki ja Tansaniassa on paljon nähtävää. Reissut Mwanzasta Moshiin, Sansibarille, Dar es Salaamiin ja safarille ovat esimerkiksi helppoja järjestää. Lähellä Mwanzaa on myös paikkoja, mihin voi tehdä viikonloppuretkiä, esimerkiksi Ukurewe-saari ja Tanganiga-järvi.

Vaihtoon lähtiessä kannattaa pakata mukaan veitsi ja muutamia muovilautasia, jotta voi esimerkiksi syödä hedelmiä välipalaksi. Toki veitsen ja muoviasiain voi ostaa myös Mwanzasta halvalla. Kannattaa pakata mukaan myös varalaturi puhelimelle, koska Mwanzassa on lähes päivittäin sähkökatkoja. Yleensä sähkökatkot kestävät vain muutaman tunnin, mutta lähes joka sunnuntai Mwanzassa on koko päivän sähköt pois päältä, jolloin varalaturista on hyötyä. Kampusalueella ei ole muualla wifiä kuin yliopiston kirjastossa. Itse kävin ostamassa keskustasta Zantelin mokin. Mokka maksoi noin 10 e ja sen täyttäminen kerran kuussa

toiset 10 euroa. Puhelimeeni ostin Airtelin simkortin, johon ostin joka viikko lisäarvoa. Simkortin lataaminen maksoi noin 75 snt/vko.

Koska Saint Augustine University on katolinen, kampuksella on tiukka pukeutumiskoodi. Naisilla pitää esimerkiksi aina olla mekko tai hame päällä, polvet ja olkapäät pitää peittää yms. Itse rikoin mekko-sääntöä useasti, mutta tästä saatettiin välillä valittaa minulle.

St. Augustine University of Tanzania, Mwanza, 01.02.2014 – 31.07.2014

Maa: Tansania

Kaupunki: Mwanza

Vaihtoaika: 01.02.2014 – 31.07.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: St. Augustine University of Tanzania

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Tieto hyväksymisestä SAUT:iin tuli hyvissä ajoin. Yhteydenpito paikallisen kv-koordinaattorin kanssa sujui mutkattomasti sähköpostitse ja sain tietoa lukukauden alusta, majapaikasta jne. Yliopisto majoitti minut kampuksella sijaitsevaan Guesthouse Lavoireen, jossa lisäksi majoittui lähinnä yliopistolla vierailevia luennoitsijoita.

Kohdemaahan saapuminen

En hankkinut viisumia etukäteen, vaan suunnitelmistani oli ostaa kolmen kuukauden turistiviisumi lentokentältä ja hankkia siihen aikanaan jatkoa. Kentällä ei kuitenkaan myönnetty minulle turistiviisumia kun kävi ilmi, että olen menossa SAUT:iin. Jouduin ottamaan kalliimman viisumin (250 USD), joka mahdollisti opiskelun. Siihen hain myöhemmin jatkoa, se onnistui sujuvasti Mwanzan maahanmuuttovirastossa.

Yliopisto oli järjestänyt taksin hakemaan minut lentokentältä ja viemään kampukselle. Taksikuski oli mukava ja avulias, ja seuraavana päivänä hän kuljetti minua kaupungilla hankkimassa paikallisen puhelin- ja nettiliittymän.

Asuminen

Lavoire oli mukava ja kätevästi kampuksella sijaitseva asuinpaikka. Hintaa 8 USD /vrk oli kuitenkin paikallisen mittapuun mukaan kallis. Asuin Lavoireessa muutaman kuukauden, kunnes muutin kampuksen ulkopuolelle kodikkaaseen ja paljon edullisempaan hostelliin.

Opiskelu

Olin tutustunut SAUT:in tarjontaan edellisen lukuvuoden opinto-oppaan avulla. Osa siinä olleista kursseista toteutui ja osa ei. Lukujärjestykset elivät ja muuttuivat ensimmäisten viikkojen ajan, joten omiakin suunnitelmia joutui vähän säätämään. Opiskelu oli hyvin koulumaista: luentoja, kirjallisia tehtäviä, ryhmätöitä, pistokokeita, välitenttejä ja lopputenttejä. Olin tyytyväinen kaikkien kurssieni opetuksen tasoon, kuulin muilta opiskelijoilta, että siinä on välillä suurta vaihtelua.

Kaiken kaikkiaan olin erittäin tyytyväinen vaihtokokemukseen. Mwanza oli mukava kaupunki, ja sieltä oli helppo tehdä reissuja ympäristöön.